

царството на семейството. И тъй мъжът и жената сж едно лице: тѣ сж чловѣкътъ, когото ако раздѣлимъ не може да сжществува, понеже е таквозь първообразното из-ящно твореніе на създаиѣта които сж излѣзли изъ все-мѣдритѣ рѣцѣ Божіи.

Така устроень чловѣкъ станжло е природнѣйша нуж-да, щото всякой за себе си, като слѣдува врожденижтѣ си наклонность, да бжде прѣдаденъ въ изпълненіето на при-роднитѣ си длѣжности за сполучваніе на назначенното чрѣзъ общо съдѣйствіе негово прѣдопрѣдленіе.

И ето мъжътъ тутакъ си, тиканъ отъ природното стре-мленіе, което го обладава, и отъ дѣятелностьтъ, излѣзва отъ огнището си и скытащецъ ся по горытѣ и долинытѣ земны става господарь на земіѣтъ за утвърденіе, съхраненіе и огражденіе на семейството си; а жената ограничавана отъ немощтъ си, отъ търпеливостьтъ и отъ подробничавый си умъ, остава при огнището, става владѣтелка за да го у-строи и укра си, и най привлекателното е че тя образу-ва прибѣжището и успокоеніето на мъжа.

Така започенва съставеніето първо на челядь послѣ на народъ и на държавѣ; но за злѣ честь силата, като излѣз-ва изъ договорытѣ си съ немощтъ, прѣзира и угнѣтава іѣ; и тъй сж произлѣзли неволничества, робинства, по-хыщеніѣ, продажничества, развращеніѣ и унищоженіѣ, кои-то едно по друго като измѣчватъ слабѣтъ странѣ т. е. женскыитѣ полѣ и го правятъ подигравкѣ на страститѣ, опятняватъ исторііѣтъ на чловѣка.

Но пакъ всички тѣзи умразны неправды и угнѣтеніѣ не сж могли никакъ да изгладятъ не толкозъ явнытѣ но свѣт-лытѣ и неотнемваны душевны добродѣтели на женѣтъ, ни-то да іѣ накаратъ да забрави първоначалното си прѣдо-прѣдленіе. Нейнытѣ боскы и сега еще бозаіѣтъ младен-ца чловѣкъ, нейнытѣ бдѣиѣ и неспаніѣ го възращаватъ, и като чрѣзъ невидимѣ илектрическѣ жпцѣ тѣ му прѣподава нѣжнытѣ чувства на чадолюбивото си сърдце, които е о-сѣдена прѣзъ хыляды години да гледа какъ испослѣ сво-дятъ неволно вратъ подъ тежкото иго на развращеніето на мъжа.